

"Når grunnvollene nedbrytes - -"

Av Jan Bygstad

Dagen og Vårt Land, 13. febr. -99.

For en del år tilbake hendte det et sted utenfor Bergen at en mann trengte seg inn i et hus og gikk løs på inventaret med øks. De som eide huset gjemte seg forskremt i en krok, og berserkgangen sluttet ikke før det meste av huset var ramponert. Slik er det nå det går i Den norske kirke. Fremmede har trengt seg inn, og gir seg til å ødelegge det mest dyrebare av arvegodset. Ja, ikke bare går de løs på inventaret, men har også begynt å hamre løs på grunnmuren. De sier at døren inn til huset er for trang - - -

De som er satt til å se til huset, griper ikke inn overfor vandalene. I stedet sier de at det er viktig ikke å forhaste seg, - vi må forsøke å snakke sammen og forstå økse mannen. Han på sin side setter seg da også ned en stund og forklarer at det ville være et overgrep mot hans menneskeverd dersom en stanset ham. Så reiser han seg igjen og retter nye drabelige slag mot grunnmuren, samtidig som han over skulderen sier at vi endelig må fortsette samtalen, som først nå begynner å bli virkelig interessant. Den vitner nemlig om at husets beboere tross alt har en viss respekt for ham, og til hans overraskelse er i stand til å vise en smule toleranse. Riktig nok forstår de enda ikke sitt eget beste, det viser protestene mot hans fremferd. Men bare de tar det med ro og får snakket litt sammen, vil de nok få øynene opp for at det er lutter omsorg som driver ham. Og idet han griper brekkjernet og går løs på dørterskelen, minner han om at dette er helt nødvendig, ettersom det er så dårlig luft i huset. Dessuten tenker han på sine hundrevis av brødre, også med økser og slegger, som står utenfor. De fryser slik der ute at det er av største viktighet å sprengte og utvide døren til huset så de lettere kan komme inn. Et par av dem er allerede innenfor. De har begynt å bære ut det som var igjen av inventaret for å gi plass til sine egne ting i stedet. I flertallets navn har de bestemt at huset skal være "folkets hus". Å bygge sitt eget hus kunne de ikke tenke seg. Det er meget billigere å tilrane seg annen manns hus og sanere det.

Med rette har det vært sagt at "den mest åpne av alle kirker er kirkeruinen".

Derfor sier Skriften: "Alt har fienden ødelagt i helligdommen. Dine motstandere har brølt midt i ditt forsamlingshus. Sine egne tegn har de satt opp til tegn. Det var et syn som når økser løftes i tykke skogen; - - - helt til grunnen har de vanhelliget stedet hvor ditt navn bor", (Sal 74:3-7).

Kapellan Jan Bygstad.